

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน เป็นเครื่องมือในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนและเพิ่มกำลังคนในระดับกลางเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการบริหาร เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างทั่วถึง ซึ่งลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน สอดคล้องตามแนวการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 1 นิรนาม (ม.ป.ป.) <http://region.thainewsagency.com> กล่าวว่า นักวิชาการตั้งข้อสังเกตถึงปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนที่มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยดูจากสถิติเด็กวัยเรียน ที่ไม่อยู่นอกสถานศึกษาและมีปัญหาติดเกม ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวนเป็นแสนคน เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาแนวทางป้องกันและแก้ไขพบว่าจากข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนชั้น ป.1 ในปีการศึกษา 2544 อัตราคงอยู่คิดเป็นร้อยละ 90 แต่การวิเคราะห์ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมาพบว่าอัตราการคงอยู่ของนักเรียนสูงขึ้นเป็นร้อยละ 95 แสดงว่าการออกกลางคันลดลง ส่วนสาเหตุการออกกลางคันที่พบมี 7-8 ปัจจัย แต่มากที่สุดคือ ปัญหายากจน ปัญหาครอบครัว และปัญหาการปรับตัวของผู้เรียน ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนและครอบครัว ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการช่วยกันแก้ไข แต่สำหรับปัญหาเกี่ยวข้องกับโรงเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนที่ผู้เรียนติด ร. (รอผลการเรียน) มส. (หมดสิทธิ์สอบ) หลายวิชา จนเกิดความท้อถอยไม่อยากเรียนต่อ จึงไม่อยากเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องปรับระดับประคองให้ผู้เรียนเรียนจนจบ นิรนาม(ม.ป.ป.) <http://www.kriengsak.com/node/118> กล่าวว่า มีผู้เรียนที่ออกกลางคันประมาณ 1 แสนคนต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีสาเหตุมาจากรอคอยความเบื่อหน่าย และเครียดกับการเรียน, การทะเลาะวิวาท, ติดเพื่อน, ติดยาเสพติดและตั้งครมไม่ฟังประสงค์, โรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับหรือดำเนินการแก้ปัญหาในเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน สาเหตุการออกกลางคันในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา พบว่ามีเด็กมัธยมปลายออกกลางคัน 1 ใน 3 และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ออกกลางคัน อายุระหว่าง 16-24 ปี จำนวน 467 คน จาก 25 ประเทศ พบว่าการออกกลางคันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45 ให้เหตุผลว่ามาจากความเบื่อหน่าย รู้สึก厭กับการเรียนในโรงเรียน อีกร้อยละ 32 ให้เหตุผลว่าต้องเรียนซ้ำชั้น ครอบครัวไม่ได้สนใจกับการเรียนของผู้เรียน สหรัฐอเมริกา เด็กที่อยู่นอกระบบโรงเรียนมักจะรวมตัวเป็นแก๊ง และก่อปัญหาอาชญากรรมโรงเรียน จึงแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของเด็ก โดยการปฏิรูปโรงเรียนทั่วประเทศ และการส่งต่อเด็กที่มีปัญหาให้กับผู้เชี่ยวชาญได้ช่วยเหลือ การปฏิรูปโรงเรียนทั่วประเทศ โดยโรงเรียนจัดหาแนวทางที่ทำให้เด็กได้รู้พัฒนาศักยภาพของตนเอง (Accelerated Schools Plus) ด้านครูผู้สอน ต้องนำนักเรียนออกสู่การเรียนรู้นอกห้องเรียน ครูต้อง

เป็นนักเรียนรู้ ทำวิจัย ส่วนด้านผู้บริหารโรงเรียน ต้องจัดแสดงผลงานของนักเรียนทั่วบริเวณโรงเรียน จัดนิทรรศการแสดงผลงานของผู้เรียน ให้ครอบครัวและชุมชนได้เข้าชม ทำให้เด็กเห็นคุณค่าตัวเองมากขึ้น

มาตรการรองรับผู้เรียนออกกลางคัน กระทำได้โดยการเชื่อมโยงกับโรงเรียนทางเลือก จากผู้อาสาสมัครเข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งเป็นบุคคลมาจากหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ ครู พยาบาล ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา และผู้ประกอบการ โดยมีโปรแกรมทางเลือก 4 โปรแกรม คือ 1. Alternative education resource option (AERO) 2. Cluster program 3. School- age parent program (SAPAR) และ 4. Work and learn center (WLC) กรณีประเทศไทย มีมาตรการรองรับผู้เรียนที่เสี่ยงออกกลางคัน คือ ใช้กระบวนการพัฒนาทักษะชีวิต ในกรณีที่ผู้เรียนหนีเรียน เพราะผู้เรียนไม่มีความสุขในการเรียน มีมาตรการคือ จัดโปรแกรมสอนพิเศษภาคคู่ร้อน และจัดกิจกรรมการเทียบโอนหน่วยกิต นิรนาม (ม.ป.ป.) <http://www.kriengsak.com/node/1052> กล่าวว่า สาเหตุการออกกลางคัน ได้แก่ ความยากจน การอพยพตามผู้ปกครอง ปัญหาครอบครัว ปัญหาการปรับตัว การต้องหาเลี้ยงครอบครัว การแต่งงานก่อนวัยอันควร การเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ การต้องคดีหรือถูกจับจากคดียาเสพติดและก่ออาชญากรรม ส่วนผู้เรียนที่เสี่ยงต่อการออกกลางคัน มีสาเหตุมาจากการหนีเรียนเพราะเบื่อหน่าย และไม่มีความสุขในการเรียน ซึ่งแนวทางการแก้ไขโดยใช้การพัฒนาทักษะชีวิต และกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว ส่วนการแก้ปัญหา แต่ละกลุ่มของผู้เรียนหรือแต่ละปัญหาจะแตกต่างกันไป โดยกลุ่มผู้เรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี จะแก้ปัญหาโดยการจัดสอนพิเศษภาคคู่ร้อน หรือสอนซ่อมเสริม กลุ่มผู้เรียนที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียน เนื่องจากความเบื่อหน่ายในระบบโรงเรียน ความยากจน หรือกรณีตั้งครมภ์ จะแก้ปัญหาโดยควรโอนหน่วยกิตไปเรียนในสถานศึกษา กศน. ส่วนกลุ่มผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อันได้แก่ ก่อความรุนแรง หนีเรียน จะใช้วิธีการปรับพฤติกรรม เช่น ร่วมมีอนักจิตวิทยา มาทดสอบสภาพจิตใจของผู้เรียน เพื่อหาสาเหตุของพฤติกรรมและปรับพฤติกรรม และร่วมมือกับพ่อแม่ผู้ปกครองในการสอดส่องดูแลเด็ก

แนวทางหนึ่งที่สถานศึกษาต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้นำมาใช้พัฒนาผู้เรียนเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนคือการปฏิรูปการศึกษาในระดับสถานศึกษาเพื่อให้เป็นตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ซึ่งได้กล่าวไว้ในมาตราที่ 23 , 24 และ 26 เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สรุปได้ว่าต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับ

และรูปแบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้มุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข ความเป็นไทย มีศักยภาพศึกษาต่อและประกอบอาชีพ และได้กำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน รักการค้นคว้า รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี มีทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา การดำเนินชีวิต รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม (กรมวิชาการ, 2544) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยังได้ระบุไว้ในมาตรฐานที่ 1 เกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ เพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข โดยมีการพัฒนาได้เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาตามศักยภาพ และเต็มศักยภาพ ตรงตามความต้องการทั้งในด้านสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ ทักษะ คุณธรรม มีจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) นอกจากนี้สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูลเป็นสถานศึกษาหนึ่งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ได้ปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ เพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานหรือเป็นผู้ประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเน้นการพัฒนารอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ สติปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546) สถานศึกษาได้มุ่งส่งเสริมให้บุคลากรครูในสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานที่กำหนดของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาที่ให้ครูผู้สอนมุ่งพัฒนานักเรียนด้านจิตพิสัยโดยการปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ จากการปฏิบัติงานของบุคลากรครูในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานที่กำหนดในปีที่ผ่านมาพบว่ายังมีปัญหาผู้เรียนออกกลางคัน คือมีจำนวนผู้ออกกลางคัน ปีการศึกษา 2553 , 2554 และ 2555 จำนวน 47 , 34 , 49 คน ตามลำดับ จากจำนวนผู้เรียนที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2553, 2554 และ 2555 จำนวน 283, 278 , 230 คน ตามลำดับ (งานทะเบียน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล, 2555) จากการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของผู้เรียนในเบื้องต้นทำให้ทราบว่าสาเหตุหนึ่งของผู้เรียนออกกลางคันคือเนื่องมาจากผู้เรียนมีผลการ

เรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้เรียนจึงพ้นสภาพจากการเป็นนักเรียนนักศึกษา ซึ่งคะแนนผลการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มที่ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำ ส่วนใหญ่ได้รับคะแนนด้านจิตพิสัยต่ำด้วย และจากการวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า การมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนเฉพาะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะทางวิชาการ และประสบการณ์เพียงอย่างเดียว โดยไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนานักเรียนในด้านจิตพิสัยผสมผสานควบคู่กันนั้น ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม นักเรียนจึงได้รับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคัน

แต่เนื่องมาจากข้อมูลผลการวิเคราะห์ปัญหาจากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงข้อมูลบางส่วนของปัญหา ผู้เรียนออกกลางคัน ข้อมูลที่สำคัญอีกประการที่ควรนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนคือข้อมูลที่มาจากตัวผู้เรียนเองทั้งผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่พ้นสภาพไปแล้ว รวมทั้งข้อมูลจากครูผู้สอน ข้อมูลจากสภาพครอบครัวของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา รวมทั้งสภาพชุมชน ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญในการนำมาใช้เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาการออกกลางคัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูลตามทัศนคติของตัวผู้เรียน และเพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคัน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าเมื่อได้รับข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียนจากความคิดเห็นของตัวผู้เรียนโดยตรงน่าจะสามารถแก้ปัญหาให้ผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และเป็นข้อมูลสำคัญในการนำมาพิจารณาเพื่อเลือกแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อนำมาวางแผนในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ พัฒนาผู้เรียนในอนาคตอันได้แก่ กิจกรรมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมคลินิกแนะแนว กิจกรรมกีฬาสามัคคีสัมพันธ์พี่น้อง กิจกรรมค่ายคุณธรรม กิจกรรมค่ายคุณธรรมนำความรู้ กิจกรรมค่ายยาเสพติดและโรคเอดส์ กิจกรรมการอำนวยความสะดวกเรื่องที่พัก เป็นต้น การแก้ปัญหาดังกล่าวน่าจะสามารถลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในปีการศึกษา 2556 ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล

2.2 เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูลเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคัน

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการออกกลางคันของผู้เรียนในวิทยาลัยเกษตรมีปัญหอยู่ในระดับน้อยหรือน้อยที่สุด หรือได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่เกิน 2.51

3.2 ตัวแปรสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ระดับการศึกษา แผนกวิชาที่สมัครเรียน รายจ่ายในแต่ละสัปดาห์ และแหล่งที่มาของรายจ่ายของผู้เรียนไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล ในภาคเรียนปกติ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 193 คน และผู้เรียนที่ออกจากการศึกษาไปแล้ว ระหว่างปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 223 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มี 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ กลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล ในภาคเรียนปกติ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2556 และกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้เรียนที่ออกจากการศึกษาไปแล้วในปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ได้รับกลุ่มตัวอย่าง 197 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 ของประชากรทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่จะรวบรวมตามคุณลักษณะของประชากร คือ ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มผู้ตอบแบบประเมินเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนแผนกวิชาพืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมการเกษตร บริหารธุรกิจ และช่างกลเกษตร เมื่อคำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละตามวิธีการคำนวณแบบโควตา ได้รับจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 32 , 18 , 46 , 31 , 33 และ 33 คน ตามลำดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบอกต่อ (Snowball Sampling) โดยอาศัยการแนะนำของผู้ที่ออกกลางคันที่ได้เก็บข้อมูลไปแล้ว และแนะนำผู้ที่ออกกลางคันคนต่อไป เพื่อสอบถามถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน จนกว่าการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาขอบเขตด้านเนื้อหา 5 ด้าน มีหัวข้อพิจารณาทั้งหมด 51 หัวข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ด้านผู้เรียน มีหัวข้อพิจารณา 9 ข้อ ได้แก่ ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานในสาขาที่เรียน ผู้เรียนขาดสมาธิ-ไม่สนใจในการเรียน ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องยาเสพติด ผู้เรียนมีคูรักระหว่างเรียน ผู้เรียนมีปัญหาด้านสุขภาพจิต-สุขภาพกาย ผู้เรียนไม่มีความหวังในการออกไปประกอบอาชีพในสาขาที่เรียน ผู้เรียนไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาหารือได้ ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน และนอนตื่นสาย

4.2.2 ด้านครูผู้สอน มีหัวข้อพิจารณา 11 หัวข้อ ได้แก่ ครูสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ถนัด ครูไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ครูขาดการควบคุมอารมณ์ในระหว่างสอน ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ครูเข้าและเลิกสอนไม่ตรงเวลา ครูลาหยุดงานหรือไปราชการบ่อยเกินไป ครูติดตามผู้เรียนไม่ทั่วถึง ครูเข้มงวดกับผู้เรียนมากเกินไป ครูมอบหมายงานมากเกินไป จนเกิดความท้อแท้ ครูไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เรียน และครูจู้จี้จุกจิก

4.2.3 ด้านสถานศึกษา มีหัวข้อพิจารณา 11 หัวข้อ ได้แก่ สถานศึกษามีวัสดุ อุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการเรียนไม่เพียงพอ สถานศึกษาบริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนไม่เพียงพอ เช่น จุดบริการน้ำดื่ม โรงอาหาร โรงรถ สถานศึกษามีสภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน สถานศึกษาขาดการจัดภูมิทัศน์ให้สวยงาม สถานศึกษามีบริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ ไม่เพียงพอ สถานศึกษามีระเบียบข้อบังคับไม่เอื้อต่อการเรียนของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไม่สนใจในการเรียน สถานศึกษาไม่มีระบบช่วยเหลือผู้เรียน สถานศึกษาขาดการให้บริการแนะแนว สถานศึกษาขาดการประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และอาคารแต่ละหลังอยู่ห่างกัน

4.2.4 ด้านครอบครัว มีหัวข้อพิจารณา 9 หัวข้อ ได้แก่ ครอบครัวแตกแยก/ขาดความอบอุ่น/ผู้ปกครองแยกกันอยู่ ผู้ปกครองต้องเดินทางไปประกอบอาชีพที่อื่น ผู้ปกครองไม่มีอาชีพที่แน่นอน ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูบุตร ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนประกอบอาชีพ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลอบรมบุตร ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับประถมหรือมัธยมต้น ผู้ปกครองไม่สนับสนุน ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา และพ่อแม่ลูกไม่เท่ากัน

4.2.5 ด้านชุมชน มีหัวข้อพิจารณา 11 หัวข้อ ได้แก่ ผู้เรียนอาศัยอยู่ในชุมชนหนาแน่น ผู้เรียนมีบ้านพักอาศัยห่างไกลจากสถานศึกษา บ้านผู้เรียนอยู่ห่างไกลสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีเครือข่ายผู้ปกครองในชุมชน ผู้เรียนอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีแหล่งการพนัน ผู้เรียนอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีแหล่งค้าประเวณี ไม่มีเครือข่ายผู้ปกครองในชุมชน ระดับการศึกษาของคนในชุมชนอยู่ในระดับประถมหรือมัธยมต้น ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสถานศึกษาอยู่ไม่เชื่อมโยงกัน สถานประกอบการไม่ยอมรับในตัวผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา และขาดความสามัคคีกันในชุมชน

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

4.3.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ระดับการศึกษา แผนกวิชาที่สมัครเรียน รายจ่ายในแต่ละสัปดาห์ และแหล่งที่มาของรายจ่าย

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อปัญหานักเรียนออกกลางคันในด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านครอบครัว และด้านชุมชน

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาคั้งนี้เริ่มดำเนินการระหว่าง เดือนมีนาคม 2556 จนถึงเดือน กรกฎาคม 2556 รวมเวลาทั้งสิ้น 5 เดือน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล ในปีการศึกษา 2556

5.2 ผู้เรียนที่ออกกลางคัน หมายถึง ผู้เรียนที่ถูกจำหน่ายชื่อออกจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล ในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปีการศึกษา 2555

5.3 ปัญหาการออกกลางคัน หมายถึง ปัญหานักเรียนนักศึกษาถูกจำหน่ายชื่อออกจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูลในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา

5.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อปัญหานักเรียนออกกลางคัน หมายถึง เครื่องมือสำหรับแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหานักเรียนออกกลางคันก่อนการพัฒนา ประกอบด้วยตัวชี้วัด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านครอบครัว และด้านชุมชน มีหัวข้อพิจารณา 51 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นชนิดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ แปลความหมายการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคะแนนแล้วคิดเป็นค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็นซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด เห็นด้วยในระดับมาก เห็นด้วยในระดับปานกลาง เห็นด้วยในระดับน้อย และเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

6.1 ทำให้ทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล

6.2 ทำให้ทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล เกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขการออกกลางคัน

6.3 สามารถหาแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล

6.4 ครูผู้สอนได้รู้จักผู้เรียน สำหรับส่งเสริมให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลเต็มตามศักยภาพ หาทางช่วยเหลือผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง ให้มีความพร้อมที่ดีขึ้น

6.5 ครูผู้สอนสามารถจัดเตรียมการสอน สื่อ หรือนวัตกรรมสำหรับดำเนินการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้สอดคล้องเหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เรียน หรือสภาพธรรมชาติของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

6.6 เป็นแนวทางให้หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ทราบแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน และนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนหรือนำไปใช้เพื่อพัฒนารูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.7 เป็นข้อมูลสำหรับสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สถานประกอบการในการรับนักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน